

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Φωτο -1: Η Άννα Καλουτά στο αθάνατο νούμερό της «Το ευζωνάκι» στην περίοδο του έπους του 40' που την καθιερώνει ως το «πρωταρχικό ευζωνάκι του ελληνικού θεάτρου». Φωτο -2: Η Άννα Καλουτά και ο Λάμπρος Κωνσταντάρας. Ο Λάμπρος υπήρξε ο μεγάλος έρωτας της ζωής της. Χώρισαν αλλά εκείνη δεν τον ξέχασε ποτέ. Φωτο -3: Τέσσερεις φωτογραφίες από διάφορες στιγμές της ζωής της Άννας και Μαρίας Καλουτά. Φωτο -4: Ο Λάμπρος Κωνσταντάρας ήταν ένας γοπτευτικός άνδρας στα νιάτα του, όταν συνάντησε την Άννα Καλουτά. Φωτο -5: Η Άννα Καλουτά σε μεγάλη πλικά στις κερκίδες του Ηρώδειου. Φωτο -6: Άννα Καλουτά μια βασιλισσα στις ελληνικής επιθεώρωσης.

Εγώ είμαι εγώ ευζωνάκι γοργό/ στον κόσμο μέσα τιμημένο,/ ποιος ντιστεγκές/ ποιος κουραμπιές/ μπορεί να βγει μπροστά σε μένα

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΤΟ 1913 ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
ΤΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕ ΔΥΟ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΚΑΙ Η ΑΝΝΑ ΚΑΛΟΥΤΑ

Αγαπητέ αναγνώστη καλημέρα.

Στην περασμένη μας έκδοση κάναμε μια αναδρομή στο παλιό μουσικό μας θέατρο, από την εποχή που αυτό άρχισε να δίνει την πρώτη του παρουσία στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος στα αστικά μας κέντρα.

Με τις μετακλήσεις ξένων ευρωπαϊκών θιάσων ο κόσμος για πρώτη φορά είχε την ευκαιρία να γνωρίσει τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Με την είσοδο του εικοστού αιώνα και από τις πρώτες δεκαετίες, το μουσικό είδος της επιθεώρωσης, αλλά και το θέατρο πρόζας γενικά γνωρίζει μεγάλη άνθιση διότι την εποχή εκείνη κυριαρχούν στην ελληνική σκηνή ονόματα που θα γράψουν ιστορία: Είναι Η Μαρίκα Κοτοπούλη, η Κυβέλη ο Βεάκης κ.ά.

Για αυτούς του μεγάλους καλλιτέχνες θα ασχοληθούμε ξεχωριστά σε προσεχείς μας εκδόσεις. Σήμερα θα προχωρήσουμε τον χρόνο πιο μπροστά και θα μιλήσουμε για τις δύο «βασίλισσες της ελληνικής επιθεώρωσης» τις αδελφές Άννα και Μαρία Καλουτά, τα «Καλουτάκια».

Ανάφερα πιο πάνω το όνομα της μεγάλης Μαρίκας Κοτοπούλη διότι είναι άρρηκτα δεμένο με τις αδελφές Καλουτά, αφού πρώτη εκείνη τις αποκάλεσε

τα «Καλουτάκια» όταν ακόμη κοριτσάκια του Δημοτικού (η Μαρία 9 χρόνων και η Άννα 7) τις ανέβασε στην σκηνή του θεάτρου της, για τις ανάγκες δύο μικρών παιδικών ρόλων στο έργο «Στοργή» του Μπατάτη.

Το άλλο που πρέπει να ειπωθεί είναι ότι το γνωστό ως τις μέρες μας, επιθεωρητιακό πολεμικό τραγουδάκι: «το ευζωνάκι» γράφτηκε για την Μαρίκα Κοτοπούλη το 1913 από τα «Πολεμικά Παναθήναια» που είχε τεράστια επιτυχία και έκανε πάνω από 200 παραστάσεις. Είχε έντονο νικηφόρο κλίμα των πολέμων της εποχής.

Η πρώτη παράσταση δόθηκε στις 27 Μαΐου του 1913.

«Εγώ είμαι εγώ Ευζωνάκι γοργό/μέσα στον κόσμο τιμημένο/ποιος ντιστεγκές, ποιος κουραμπιές/ μπορεί να βγει μπροστά σε μένα».

Την χρονιά εκείνη τα «Καλουτάκια» ήταν ακόμη αγέννητα.

Και όμως το επιθεωρητιακό αυτό τραγουδάκι, τριάντα χρόνια αργότερα, την εποχή του έπους του 1940, θα το παρουσιάσει στο θέατρο η Άννα Καλουτά το οποίο και την καθιερώνει ως «το πρωτικό ευζωνάκι του ελληνικού θεάτρου».

Η Άννα Καλουτά τότε ήταν 22 χρόνων.

Η καλλιτεχνική πορεία της Άννας και

Μαρίας Καλουτά απογειώνεται από την παιδική τους πλικά σαν παιδιά θαύματα για να εξελιχθούν αργότερα -μπαίνοντας στην εφηβεία τους- σε δύο γοπτευτικές γυναίκες. Τις αποκαλούσαν «Βασίλισσες της επιθεώρωσης».

Ενώ βρίσκονταν στην κορυφή της καλλιτεχνικής τους καριέρας, η μια αδελφή, η Μαρία αποφασίζει να παντρευτεί και να αφοσιωθεί στην οικογένεια της, εγκαταλείποντας το θέατρο.

Η Άννα θα μείνει ποτά στο θέατρο. Δεν θα το εγκαταλείψει ποτέ. Την περίοδο εκείνη η Άννα Καλουτά θα συναντήσει και τον μεγάλο έρωτα της ζωής της, στο πρόσωπο ενός απίστευτα, τότε, γοπτευτικού νεαρού ηθοποιού, του Λάμπρου Κωνσταντάρα.

Ο έρωτας τους ήταν κεραυνοβόλος. Εκείνος ήταν 36 και η Άννα 31 χρόνων. Η σχέση τους κράτησε πέντε χρόνια από το 1949 μέχρι το 1954. Στο διάστημα αυτό θα γυρίσουν μαζί δύο ταΐνίες: «Απάχθες των Αθηνών», και «Εκείνες που δεν πρέπει να αγαπούν». Τον Λάμπρο Κωνσταντάρα τον αγάπησε πολύ. Όμως εκείνος ήταν εναντίον του γάμου. Χώρισαν, αλλά εκείνη συνέχιζε να τον αγαπά. Η Άννα Καλουτά, παρά τον χωρισμό, που βαθιά την πλήγωσε, συνέχισε την θεατρική της πορεία φτάνοντας στην αποθέωση και κτίζοντας ένα μύθο αξεπέραστο στον

καλλιτεχνικό χώρο.

Για 15 χρόνια έκανε περιοδείες στην Ευρώπη, Αμερική, Αυστραλία, Ν. Ζηλανδία, Αφρική. Όπου και αν πήγαινε το κοινό την αποθέωνε.

Μεταφέρω ένα απόσπασμα από ένα χαριτωμένο δροσερό τραγουδάκι που κάθε φορά που το παρουσίαζε ξεσήκωνε θύελλα ενθουσιασμού.

«Με κοντή σαν πήγαινα ποδίσα/ στο σχολείο σιγανοπαδίτσα/ ήμουν ναζάρικο μα και σκανταλιάρικο/ ήμουνα ζπλιάρικο είχα σεξ-απλ/ Είχα κάτι τι, που ζηλεύανε οι άνδρες οι κουτοί/ Γαμπίτσα-γαμπίτσα αφράτη και ροζέ/ και καλτσοδετίτσα/ με μάρκα ντεποζέ».

Η Άννα Καλουτά θα παραμείνει ζωντανός θρύλος για το μουσικό θέατρο μέχρι και τα ενενέπντα της χρόνια, όταν θα κάνει την τελευταία και τιμπτική της παρουσία στο Ηρώδειο τον Ιούλιο το 2008 συμμετέχοντας σε ένα αφιέρωμα στην επιθεώρωση.

Δύο χρόνια αργότερα, το 2010, θα αφήσει την τελευταία της πνοή σε ηλικία 92 χρόνων.

Αυτά για σήμερα μέχρι την άλλη εβδομάδα που θα συνεχίσουμε τον περίπατο στα παλιά.

Μπάμπης Ράκης